

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15197/2024
28.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Србољуб Стефановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1936/23 од 23.04.2023. године, у седници одржаној 28.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1936/23 од 23.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1936/23 од 23.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11230/2020 од 31.03.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба у делу којим је захтевано утврђење постојања права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиље, непокретности кп. бр. .../... уписане у листу непокретности број ... КО ..., у корист туженог као власника повласног добра, повучена. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде за успостављену законску стварну службеност преласка далековода јачине 400 КВ бр. 460 ТС Ниш 2 - ТС Лесковац 2, који је у власништву туженог, на кп. бр. .../... уписаној у лист непокретности број ... КО ..., која је у власништву тужиље у површини од 1162 м², у означеним мерама и границама, исплати 17.430,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења 31.03.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи надокнади парничне трошкове од 92.737,20 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ парничних трошкова од пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1936/23 од 23.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставовима другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужила је поднела одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је обавезивање туженог на исплату накнаде због конституисаног права законске стварне службености, провођењем преко катастарске парцеле тужиле надземних електричних водова далековода у корист тужене, на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлуке нижестепених судова о обавези туженог да тужиле исплати накнаду и о питању застарелости права на ту накнаду, донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године о правној природи накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем и о застарелости те накнаде. По овом правном ставу правилно је као дан почетка рачунања рока застарелости узет дан када је на основу одлуке надлежног управног органа електромрежа стављена у функцију.

Из изложених разлога, пошто нема правних питања која би налагала потребу одлучивања о изјављеној ревизији као о посебној, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 476. став 2. тог закона прописано је да ако тужилац до закључења главне расправе која се води у складу са одредбама тог закона о општем парничном поступку смањи тужбени захтев тако да више не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, даљи поступак спровешће се у складу са одредбама тог закона о споровима мале вредности.

Тужба је поднета 08.12.2020. године, поднеском од 14.12.2022. године тужбени захтев је смањен и тражена исплата главнице од 17.430,00 динара, и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности ревизија није дозвољена, па је одлука у ставу другом изреке донета применом члана 413. тог закона.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић